

Arrest

nr. 214 554 van 20 december 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DANNEELS
Legeweg 180
8020 OOSTKAMP

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BEHEYDT *loco* advocaat J. DANNEELS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1994.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 november 2015 en dient op 24 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 17 oktober 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 17 november 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtun en soennitisch moslim. U woonde van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Gardi Kas, district Qarghayi, provincie Laghman.

U werkte voor de Social Services for Afghan Women Association (SSAWO) in Kabul. Tijdens uw werk verbleef u ook in Kabul. U ging ongeveer elke twee weken terug naar uw huis in Gardi Kas om daar het weekend door te brengen. Ongeveer zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, kwamen de taliban langs bij uw ouderlijk huis in Gardi Kas. Ze zeiden dat ze wisten waar u werkte en dat u uw werk moest verlaten. U deed dit echter niet, omdat u uw gezin moest onderhouden. Twee of tweeënhalve maand later, vond uw vader een dreigbrief van de taliban. Hierin stond opnieuw dat u uw job moest verlaten. Ongeveer twee maanden na de eerste dreigbrief, werd een tweede dreigbrief gestuurd. Hierin stond dat ze u sowieso zouden vermoorden, ongeacht u nu nog uw werk zou verlaten. Een paar dagen nadat uw vader deze laatste dreigbrief ontvangen had, belde hij u op terwijl u op weg was naar uw huis in Gardi Kas. Hij vertelde u dat de taliban u aan het zoeken waren in uw dorp en dat u beter niet naar huis zou komen. Hierop besloot u dat u het land moest verlaten.

Na een reis van 41 dagen kwam u op 11 november 2015 aan in België. Op 24 november 2015 vroeg u asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw taskara, dreigbrieven van de taliban, een badge van uw job bij het SSAWO, foto's van uzelf op uw werk, referentiebrieven van uw werk, certificaten van opleidingen die u gevolgd hebt, en de enveloppe waarmee uw documenten werden opgestuurd naar België.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw herkomst uit het district Qarghayi in de provincie Laghman niet geloofwaardig is. Doorheen uw relaas is gebleken dat uw kennis van uw regio van herkomst uitermate beperkt is, waardoor ernstige twijfels rijzen bij uw bewering van daar afkomstig te zijn.

Uw verklaringen over de regio waar u van afkomstig bent, kunnen allesbehalve overtuigen.

Zo verklaarde u dat jullie thuis velden hadden, waar maïs en tarwe gecultiveerd werden, maar bleek u geen idee te hebben van de oogsttijden van deze gewassen (CGVS, p. 4). U stelde dat u zelf nooit hielp op de velden, en dat u ondertussen al veel vergeten bent van uw streek van herkomst (CGVS, p. 4) en probeerde zo uw gebrek aan kennis hieromtrent te verschonen. Volgens uw verklaringen lagen deze velden aan de rivier, een plaats die u volgens uw verklaringen soms bezocht (CGVS, p. 5), waardoor verwacht kan worden dat u tenminste zou gezien hebben in welke periode de gewassen daar geoogst werden. Dat u daar helemaal geen idee van heeft of zich dit helemaal niet meer zou herinneren, ondermijnt dan ook uw verklaringen over uw streek van herkomst.

Ook over de bevolkingsgroepen en stammen die in uw regio woonden, vertoonde uw kennis tal van hiaten. Hoewel er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt verschillende bevolkingsgroepen aanwezig zijn in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 1), stelt u meermaals dat er enkel Pashtunen in uw regio woonden (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de Pachai, de belangrijkste etnische minderheid in uw gebied (zie administratief dossier, blauwe map, document 2) en de Tadzjeken (zie administratief dossier, blauwe map, document 1), stelt u dat geen van beide op geen enkele plaats in uw district aanwezig zou zijn (CGVS, p. 6). Bovendien bleek u amper stammen te kunnen opnoemen die in uw regio aanwezig waren, buiten de Uryakhel en uw eigen stam de Stanikzai (CGVS, p. 7). U bleek wel enkele bekende Pashtun-stammen te kunnen opnoemen van buiten uw eigen regio (CGVS, p. 7). Dat u dit wel kan, maar slechts twee Pashtun-stammen uit uw eigen regio kan opnoemen, hoewel deze regio volgens uw eigen verklaringen volledig bevolkt werd door Pashtunen, ondergraaft verder uw verklaringen over uw streek van herkomst.

Noch bleek u vertrouwd te zijn met de Afghaanse kalender, en gaf u als geboortjaar een jaar in de Westerse kalender, 1994, op (CGVS, p. 8). U kon wel de seizoenen aangeven in het Pashtu (CGVS, p. 8) en verklaarde ook de maanden te kunnen op te sommen (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen bleek echter dat u niet in staat was deze maanden in een bepaald seizoen te plaatsen, en niet wist welke maand het was op het moment van uw gehoor (CGVS, p. 11-12). U probeerde uw gebrek aan kennis over de Afghaanse kalender te verschonen, door te stellen dat u op uw werk de Westerse kalender gebruikte (CGVS, p. 8). Hoewel het CGVS het mogelijk acht dat internationale organisaties in Afghanistan de Westerse kalender gebruiken, kan dit nog niet uitklaren om welke reden u niet bekend bent met de Afghaanse kalender, die in de overige situaties gebruikt wordt. Dat u en uw familie er nooit de nood toe voelden om op de één of andere manier gebeurtenissen in de tijd te situeren, zoals u verklaart (CGVS, p. 8), is hiervoor allesbehalve een afdoende uitklaring. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u tot de twaalfde graad naar school geweest was in Qarghayi (CGVS, p. 11). Dat u, ondanks het feit dat u het middelbaar afmaakte in uw streek van herkomst, een danig beperkte kennis hebt van de Afghaanse kalender, stelt uw verklaringen over uw streek van herkomst opnieuw zwaar op de proef.

Verder liet ook uw geografische kennis over uw streek van herkomst te wensen over. Hierboven werd al aangehaald dat u naar de lagere en de middelbare school ging in Qarghayi. Nochtans waren uw verklaringen over de weg naar deze scholen, hoewel u gevraagd werd dit zo gedetailleerd mogelijk uit te leggen, erg summier. De school zou gewoon aan de weg liggen. Tussen uw huis en de school zouden er alleen wat andere huizen liggen (CGVS, p. 11). Noch kon u aangeven waar het districtscentrum van Qarghayi gesitueerd was, hoewel u verklaarde daar al verschillende keren geweest te zijn (CGVS, p. 17-18). U kan enkel aangeven dat u Surkhakhan moet passeren, maar kan voor de rest geen enkele andere plaats op die weg aanduiden (CGVS, p. 18). Wanneer u bovendien gevraagd werd naar Lal Khanabad, namelijk het districtscentrum van Qarghayi (zie administratief dossier, blauwe map, document 3), stelt u zelfs nog nooit van deze plaats gehoord te hebben (CGVS, p. 20). Ook de provinciehoofdstad van Laghman, Mehtarlam (zie administratief dossier, blauwe map, document 4), kan u niet situeren ten opzichte van uw woonplaats. U stelt dat u deze plaats wel eens bezocht had, maar kan ook deze keer in uw wegbeschrijving enkel de plaats Surkhakhan aangeven (CGVS, p. 19). Daarenboven liet ook uw kennis over de rivieren in uw regio te wensen over. Zo kon u hiernaar gevraagd enkel de Kabul-rivier aangeven, en bleek u niet te weten dat Alishang-rivier en Alingar-rivier in uw regio samenstromen met de Kabul-rivier (CGVS, p. 19; zie administratief dossier, blauwe map,

document 4). Ook deze elementen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst.

Ook over de constructiewerken die plaatsvonden in uw regio, kon u amper vertellen. Gevraagd naar een brug die hersteld werd in uw regio kan u enkel een brug in Khairokhel aangeven die hersteld werd (CGVS, p. 19). Hoewel volgens de informatie van het CGVS in 2012 de brug tussen Qarghayi en Mendrawol volledig afgebroken en vernieuwd werd (zie administratief dossier, blauwe map, document 5), bleek u hierover geen enkele informatie te hebben (CGVS, p. 19-20). Ook over de aanleg van wegen of een keermuur in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 6 en 7), bleek u niks te weten (CGVS, p. 20). Dat u helemaal niks kan vertellen over dergelijke opvallende constructiewerken in uw regio, terwijl u zich regelmatig van en naar uw wijk in Kabul zou hebben verplaatst, doet opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst op de helling staan.

Daarenboven bleek u ook geen kennis te hebben over natuurrampen die in uw regio hadden plaatsgevonden. Zo stelde u dat er geen overstromingen plaatsvonden in de regio (CGVS, p. 20). Ook dit gaat in tegen de informatie van het CGVS die stelt dat uw provincie erg gevoelig zou zijn voor overstromingen en die bericht over dergelijke overstromingen in 2010 en 2015 (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 8, 9 en 10). Ook over andere natuurrampen, zoals aardbevingen in de regio, stelde u niks te weten (CGVS, p. 20), hoewel er volgens de informatie van het CGVS in 2013 een aardbeving had plaatsgevonden waarvan het epicentrum zich op de grens tussen Qarghayi en Mehtarlam bevond (zie administratief dossier, blauwe map, document 11). Dat u ook over dergelijke zaken niks bleek te weten, doet opnieuw sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst.

Nochtans zijn er aantal zaken met betrekking tot uw regio die u wel blijkt te weten. Zo vermeldt u de Torgar-bergen waar Kuchi zouden wonen (CGVS, p. 5), kan u enkele dorpen, aangrenzende districten en provincies opnoemen (CGVS, p. 5), kan u uitleggen in welke richting Jalalabad ligt (CGVS, p. 5) en vernoemt u de Gamberi-basis en een Chinese basis (CGVS, p. 12, waarover niets terug gevonden werd door het CGVS). Dat u deze zaken wel kan vernoemen, maar uw kennis zoals hierboven beargumenteerd over andere elementen zoveel hiaten vertoont, doet vermoeden dat de zaken die u wel wist te vertellen over uw regio ingestudeerde feiten waren.

Bovendien vertoonde ook uw kennis over recente incidenten in uw regio tal van hiaten. Zo stelde u dat u zich geen enkel incident kon herinneren en dat er niks gebeurde in de regio (CGVS, p. 22). Dat u geen enkel voorbeeld kan geven van incidenten uit de regio waar u tot uw vertrek gewoond zou hebben, hoewel u zelf verklaarde dat de veiligheidssituatie daar niet goed was (CGVS, p. 22) ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst. Gevraagd naar incidenten in de buurt van Surkhakhan, een regio die u doorheen uw gehoor verschillende keren aanhaalt (zie boven) en dus blijkt te kennen, kan u opnieuw geen enkel voorbeeld geven (CGVS, p. 23). U blijkt zelfs nooit gehoord te hebben van Farishta Anwari of haar echtgenoot die omkwam in dit gebied (CGVS, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 12 en 13). Nog bleek u zich niks te herinneren van nachtinvalen door buitenlandse troepen in de huizen van burgers in uw regio (CGVS, p. 23), hoewel daar befaamde mensenrechtenschendingen gepleegd werden door de NATO ten opzichte van onschuldige burgers. Hierdoor zouden zelfs protesten uitgebroken zijn onder de bevolking (zie administratief dossier, blauwe map, document 14). Dat u helemaal niks weet over dergelijke zaken, is opnieuw een ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw recente herkomst.

Hoewel er regelmatig ontvoeringen plaatsvinden op de Kabul-Jalalabad snelweg in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 15n en 16), blijkt u ook hier amper over te kunnen vertellen. Zo stelt u eerst dat er nooit ontvoeringen plaatsvonden in de regio (CGVS, p. 23). Pas nadat dit herhaaldelijk gevraagd werd, kan u een voorbeeld geven van een dergelijke ontvoering (CGVS, p. 23). Hiermee toont u aan dat u uw antwoorden tracht aan te passen naargelang de vraagstelling. U stelde dat u dacht dat er enkel gevraagd werd naar ontvoeringen in uw dorp, wat geenszins een valabele verschoningsgrond is voor uw gebrek aan kennis hieromtrent, gezien u duidelijk gevraagd werd naar ontvoeringen in uw regio en niet enkel in uw dorp (CGVS, p. 23). Bovendien blijkt u ook over de ontvoeringen die u uiteindelijk wel zelf aanhaalt, amper informatie te kunnen geven (CGVS, p. 23-24), wat uw kennis over deze gebeurtenissen sterk in twijfel trekt.

U kan wel een aantal andere incidenten aanhalen, zoals een incident met kuchi van zeven jaar geleden (CGVS, p. 21), een incident bij een militaire basis van zes jaar geleden (CGVS, p. 7), blokkades op de

weg tussen Kabul en Jalalabad (CGVS, p. 22), aanval op Haji Shah Mard Khan van vijf jaar geleden (CGVS, p. 24, zie administratief dossier, blauwe map, document 17), een incident met NATO van zes jaar geleden (CGVS, p.23) en een aanval op een moskee van 2014 (CGVS, p. 25). Over dit laatste incident, wat gezien kan worden als het enige recente incident dat u kan aanhalen over de regio, kan u amper vertellen (CGVS, p. 25). U weet enkel dat er een bom geplaatst was om de mullah te vermoorden, maar kan niet aangeven wanneer dit was, in welk dorp dit gebeurde, en of er naast de mullah nog andere slachtoffers waren (CGVS, p. 25), waardoor ook dit het CGVS niet kan overtuigen van uw recente herkomst uit Qarghayi. Omwille van het tijds karakter van de andere incidenten, kunnen deze ook niks zeggen over uw recente verblijf in uw regio. Het feit dat u wel gebeurtenissen kan aanhalen uit deze periode, toen u nog veel jonger was, doet zelfs opnieuw zware twijfels rijzen bij uw beweerde recent vertrek uit deze regio.

Ook over persoonlijkheden die recentelijk bekendheid genoten in uw regio, bleek u amper iets te weten. U kon wel enkele talibancommandanten opnoemen (CGVS, p. 25), maar bleek nog nooit gehoord te hebben van erg bekende talibanleden uit uw regio zoals Amin Jan Kuchai, of Maulawi Esmail die verantwoordelijk was voor Qarghayi district, en Mullah Akram (CGVS, p. 24-25; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 18, 19 en 20). Ook wanneer u gevraagd werd naar andere bekendheden uit uw regio, zoals Kolonel Musa Khan en Sapi Hanifa Safi die betrokken waren in incidenten in uw regio, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 24, 26; zie administratief dossier, blauwe map, document 21, 22 en 23). Dat u geen enkele van deze persoonlijkheden blijkt te kennen doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst. U kende wel andere persoonlijkheden, zoals het dorps hoofd, de districtsgouverneur en voormalige gouverneur van Laghman Fazlullah Mujadedi (CGVS, p. 26). Dat u deze personen wel kan opnoemen, en geen enkele van de personen die recentelijk actief waren of in de aandacht kwamen in uw regio, doet vermoeden dat de kennis die u wel bezit over uw regio ingestudeerd is.

Dat u tijdens uw werk in Kabul verbleef, kan niet als verschoningsgrond voor uw gebrekkige kennis over uw regio van herkomst gezien worden, aangezien u zelf stelde dat u wekelijks of om de twee weken naar huis kwam (CGVS, p. 4). In deze periodes kwam u bovendien buiten om boodschappen te doen en sprak u met uw neven (CGVS, p. 4), waardoor u op die manier toch informatie gekregen moet hebben over gebeurtenissen die zich afgespeeld hebben in uw regio. Bovendien werkte u pas sinds 2012 in Kabul (CGVS, p. 13), waardoor u toch basiskennis over de geografie en dergelijke van uw regio zou kunnen opgedaan hebben in de periode voor dat u in Kabul ging werken.

Daarenboven verklaarde u dat u A(...) S(...) ((...), (...)), die op hetzelfde moment als u gehoord werd bij het CGVS, kende vanuit Afghanistan gezien jullie uit hetzelfde dorp afkomstig zouden zijn. Ook in zijn dossier werd overgegaan tot een weigeringsbeslissing omdat zijn herkomst uit het dorp Gardi Kas, district Qarghayi, niet geloofwaardig geacht werd. Het feit dat jullie elkaar beweren te kennen gezien jullie uit hetzelfde dorp komen, maar beiden geen geloofwaardige verklaringen over jullie streek van herkomst aflegden, is nog een verdere ondermijning van de geloofwaardigheid van jullie verklaringen over jullie streek van herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi in de provincie Laghman, en er tot aan uw beweerde vertrek wekelijks of tweewekelijks bij uw ouders te hebben verbleven. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS dd. 17 oktober 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd in de loop van het gehoor (CGVS, p. 26) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u dit werd duidelijk gemaakt, bleef u echter vasthouden aan de verklaring tot uw vertrek in dezelfde regio, namelijk Qarghayi, verbleven te hebben (CGVS, p. 26), zonder uw gebrek aan kennis uit te klaren.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te

verkrijgen zijn (zie administratief dossier, blauwe map, document 24, 25). Om deze reden kunnen documenten zoals uw taskara, uw herkomst pas ondersteunen, bij geloofwaardige verklaringen over die herkomst. De envelop waarmee uw documenten verstuurd werden, zegt ook niks over herkomst uit Qarghayi, gezien uw documenten vanuit Kabul verstuurd werden. De documenten die u neerlegt in verband met uw werk in Kabul, kunnen enkel uw verklaringen over uw werk ondersteunen. Deze worden niet in twijfel getrokken door het CGVS. Gezien uw herkomst ongeloofwaardig werd bevonden, worden zoals hierboven besproken ook uw vervolgingsfeiten die onlosmakelijk verbonden zijn met deze herkomst ongeloofwaardig bevonden. De dreigbrieven die u voorlegde, kunnen niks wijzigen aan deze vaststelling.

De documenten waarop het CGVS zich beroept zijn toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 48/2 en 48/3 *juncto* artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In een tweede middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 48/4 *juncto* artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

"In de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag verworpen, zeggende dat het asielrelaas van verzoeker niet aannemelijk is.

Deze motivering wordt hierna weerlegd, daar de motivering onaanvaardbaar is met het oog op de feiten. Het CGVS hecht geen geloof aan verzoeker zijn beweerde recente verblijf in het dorp Gardi KAS, in het district Qarghayi, in de provincie Laghman.

Het CGVS stelt dat verzoeker zijn kennis van de regio van herkomst beperkt zou zijn.

Verzoeker is nochtans geheel vertrouwd met de streek. Gezien het de plaats is waar hij geboren is en zijn ganse leven heeft vertoefd, kan dit ook niet anders.

Verzoeker heeft nimmer gelogen over zijn meest recente verblijfplaats. Hij woonde bij zijn ouders in Gardi Kas en werkte in Kabul tot op het ogenblik dat hij Afghanistan ontvluchtte en naar België kwam.

Eerst en vooral is verzoeker enorm teleurgesteld in de beslissing van het CGVS. Hij stelt pertinent afkomstig te zijn uit Gardi Kas en wil met allerhande mogelijk middelen aangeven dat hij daar geboren is en verbleven heeft (zijnde dan wel een dag om de veertien dagen) tot zijn vertrek.

Het CGVS stelt dat verzoeker weinig weet over zijn streek van herkomst, omdat verzoeker zogezegd weinig geografische kennis, kennis over constructiewerken, natuurrampen of recente incidenten heeft.

Verzoeker stelt nochtans dat hij hetgeen waarover hij kennis heeft, heeft meegedeeld.

Verzoeker vraagt het CGVS rekening te willen houden met het feit dat hij enkel 1 dag in twee weken nog vertoefde in zijn geboortedorp. Hij werkte namelijk in Kabul en ging via de snelweg 1 dag om de twee weken naar huis. Daar gaf hij zijn salaris af aan zijn vader, ging er boodschappen voor het gezin doen in Jalaalabad en keerde daarna terug naar Kabul.

De tijd dat hij spendeerde in zijn geboortedorp was uiterst weinig. Hij spendeerde zijn tijd met zijn gezin en was niet meer op de hoogte van het reilen en zeilen van het dorp op zich. Enkel hetgeen hij opving via het gezin. Hij was de kostwinner, dus moest aan het werk in Kabul om zo wat geld te kunnen versluizen huiswaarts. De jongere broer van verzoeker was nog te jong om te gaan werken, hij gaat nog naar school in het dorp.

De vader van verzoeker was vroeger chauffeur, maar gezien zijn ziekte (problemen met zijn voet) kon hij zijn job niet meer uitvoeren en zit hij aan het huis gekluisterd. Reden waarom verzoeker bij zijn thuiskomst ook de boodschappen gaat doen in Jalaalabad.

Ook de nonkel van verzoeker kwam wel eens helpen indien het hoognodig was en verzoeker er niet tijdig kon zijn.

Daarnaast meldt verzoeker dat de snelweg dat hij nam naar huis, niet zo gevaarlijk was zoals het CGVS doet uitschijnen. Voornamelijk omwille van het feit dat de Taliban eerst niet in kennis was van het feit dat verzoeker werkte in Kabul voor het SSAWO. Zolang zij hier niet van op de hoogte waren, vreesde verzoeker hen niet bij zijn woon-werkverkeer.

Het deel van de snelweg dat verzoeker aflegde, was ook niet zo gekend als gevaarlijk, dat begon pas aan het deel van de bergen, dus na het dorp van verzoeker.

Bovendien legt verzoeker wel degelijk stukken voor die aantonen dat hij werkte in Kabul. Hierover rept het CGVS geen woord. Uit de beslissing blijkt verzoeker het CGVS niet te kunnen overtuigen van zijn streek van herkomst, doch kan onmogelijk gesteld worden dat verzoeker geen geloofwaardig asielrelaas brengt.

Het CGVS rept geen woord over het effectief asielrelaas.

Verzoeker legt wel degelijk stukken voor van zijn werk in Kabul. Deze stukken kunnen onmogelijk als ongeloofwaardig of onaannemelijk worden aanzien: - Zijn badge als werknemer bij SSAWO; - De foto's van verzoeker op zijn werk; - De referentiebrieven van SSAWO; - De certificaten en opleidingen dat hij heeft gevolgd; - De dreigbrieven van de Taliban; - Zijn taskara; - Alsook de enveloppe met verzendplaats!

Hoe het CGVS hier geen woord over zegt, is onbegrijpelijk. Verzoeker voelt zich misbegrepen en stelt onvoldoende gehoord te worden.

Verzoeker vraagt nogmaals gehoord te worden. Hij wil er alles aan doen om duidelijk te maken dat hij wel degelijk afkomstig is uit zijn streek van herkomst. Om die reden doet hij heden het nodige om zijn vader te bereiken alsook zijn collega's in Kabul.

Hij vraagt zijn vader en zijn broer om vanuit hun thuis een brief te schrijven om op die manier aan te tonen dat hij afkomstig is van Gardi Kas. Tevens kent hij een vooraanstaand persoon in zijn streek van herkomst die hij tevens tracht te bereiken om een bewijsstuk te schrijven en te versturen per post naar België. Eenzelfde verhaal met betrekking tot de collega's van verzoeker. Hij tracht hen ook te bereiken, opdat ze zijn asielverhaal ondersteunen en hierover een bericht willen overmaken.

Verzoeker zal in de loop van de procedure deze documenten toevoegen aan het dossier.

Verzoeker voelt zich verkeerd begrepen en is teleurgesteld in de beslissing.

De motivering van verweerster steunt duidelijk op onvoldoende draagkrachtige elementen.

Bijgevolg kan verwerende partij niet ten gevolge van deze verklaringen menen dat het asielrelaas niet aannemelijk is."

En

"Verzoeker vraagt bovendien ondergeschikt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gezien het "reëel risico op ernstige schade" in zijn hoofde bij een gedwongen terugkeer.

Het CGVS kan onmogelijk tot het besluit komen dat verzoeker geen band heeft met de herkomst die hij weergeeft, minstens met Kabul.

Verzoeker tracht de nodige informatie te bemachtigen om aan te tonen dat hij wel degelijk woonde in Gardi Kas en zal deze in de loop van de procedure voegen. Hij vraagt zijn jongere broer en vader om hiervoor het nodige te doen.

Minstens dient duidelijk te worden aangenomen dat verzoeker de tijd dat hij niet thuis was, in Kabul verbleef omwille van zijn werk. Verzoeker legt hier wel degelijk de nodige bewijsstukken van voor, waarmee rekening dient gehouden te worden.

Verzoeker heeft zich steeds ingezet voor het SSAWO en kreeg hier zijn salaris om dan af te geven aan zijn familie in Gardi Kas.

De badge, de referentiebrieven en de foto's van verzoeker tonen dit wel degelijk aan.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de laatste update van het ministerie van buitenlands zaken van België: De laatste update dateert van 16.08.2017:

(https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/afghanistan)

[citaat]

Kabul is uiterst onveilig tot op vandaag.

De provincie Laghman waar verzoeker uit afkomstig behoort tot het Oosten van Afghanistan en is één van de conflictregio's waar het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict plaatsvindt.

Het CGVS kan onmogelijk stellen dat de situatie voor verzoeker veilig is en dat de kans klein is gezien voornamelijk de steden zouden worden getroffen.

Het risico is groot, de talrijke verhalen van andere asielzoekers, de talrijke artikelen die worden gepubliceerd etc., zijn hier een voorbeeld van. Het risico is reëel, gezien de aanslagen onvoorspelbaar zijn. Burgers zijn tevens een doelwit. (stukken 3, 4 en 5)

Stukken 3, 4 en 5 spreken voor zich!

Het is voor verzoeker emotioneel zwaar te moeten lezen dat het CGVS stelt en beslist er voor hem actueel geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van art. 48/4 Vw.'

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet voorziet het volgende: § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2. Ernstige schade bestaat uit : a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij een terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst dreigt verzoeker geconfronteerd te worden met een klimaat van bedreiging, geweld en bestraffing. Het staat vast dat verzoeker een reëel risico loopt op ernstige bedreiging van het leven en zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld omwille van de conflictregio waar hij woonachtig is.

Er kan dan ook moeilijk betwist worden dat verzoeker bij zijn terugkeer geen dergelijk risico zal lopen op en hij kan bijgevolg gebruik maken van subsidiaire bescherming.

Verzoeker doet het nodige om via zijn familie een schriftelijke uiteenzetting te bemachtigen om de versie van de feiten en die zijn streek van herkomst bevestigen. Hij zal dit voegen aan huidige beroep."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van

de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: de verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Gardi Kas gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. De verzoekende partij verklaart dat zij haar land van herkomst in september 2015 verlaten heeft uit vrees om vermoord te worden door de taliban omwille van haar werkzaamheden voor de organisatie Social Services for Afghan Women (SSAWO). Zij zou voor deze organisatie beginnen werken zijn in oktober 2012 en in het kader van deze tewerkstelling in Kaboel

hebben verbleven. Om de week of tweewekelijks zou de verzoekende partij vanuit Kaboel zijn teruggekeerd naar haar ouderlijke thuis in Gardi Kas om daar het weekend door te brengen. De verzoekende partij verklaart dat de taliban ongeveer zes maanden voor haar vertrek uit Afghanistan bij haar ouderlijk huis langskwamen toen zij zich in Kaboel bevond. De taliban zouden de vader van de verzoekende partij toen hebben gezegd dat zij wisten waar zij werkte en dat zij haar werk moest stopzetten. De verzoekende partij verklaart dat zij dit niet deed aangezien zij haar gezin diende te onderhouden. Twee à tweeënhalf maand later zou de vader van de verzoekende partij thuis een brief van de taliban hebben gevonden waarin stond dat de verzoekende partij haar job diende te verlaten en dat zij anders zou worden gestraft. Nog eens twee maanden later zouden de taliban een tweede dreigbrief hebben achtergelaten waarin stond dat zij de verzoekende partij sowieso zouden vermoorden, of zij nu haar werk zou opgeven of niet. Toen de verzoekende partij twintig dagen later op weg naar huis haar vader contacteerde, zou deze haar gezegd hebben niet naar huis te komen omdat de taliban naar haar op zoek waren in het dorp. De verzoekende partij verklaart dat zij terugkeerde naar Kaboel en daar bleef tot haar oom een smokkelaar vond met wie zij haar land van herkomst verliet.

Ter staving van haar relaas legt de verzoekende partij volgende stukken neer: haar *taskara*, twee dreigbrieven van de taliban, een badge van haar job bij SSAWO, foto's van de verzoekende partij op haar werk, referentiebrieven van haar werk, certificaten van opleidingen die de verzoekende partij heeft gevolgd, en de enveloppe waarmee deze documenten werden opgestuurd naar België.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de bron van haar vrees situeert in haar geboortedorp Gardi Kas, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Zij verklaart immers dat de taliban naar haar ouderlijk huis in Gardi Kas kwamen om bedreigingen te uiten aan haar adres en er twee dreigbrieven achter te laten. De verzoekende partij verklaart steeds in Gardi Kas te hebben gewoond tot zij haar werk in Kaboel aanvatte in oktober 2012. Sindsdien zou zij voornamelijk in Kaboel hebben verbleven maar elke week of om de twee weken voor een of twee dagen zijn teruggekeerd naar Gardi Kas om er haar familie te bezoeken.

Nu het district Qarghayi van de provincie Laghman de plaats is waar de door de verzoekende partij aangevoerde vervolgingsfeiten zich zouden hebben voorgedaan, en waar de verzoekende partij tot drie jaar voor haar komst naar België permanent zou hebben verbleven en sindsdien geregeld zou zijn teruggekeerd, mag van haar een zekere bekendheid met deze regio worden verwacht. De kennis die de verzoekende partij dienaangaand tijdens haar gehoor heeft tentoongespreid is evenwel bijzonder gebrekkig, zoals genoegzaam blijkt uit volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Zo verklaarde u dat jullie thuis velden hadden, waar maïs en tarwe gecultiveerd werden, maar bleek u geen idee te hebben van de oogsttijden van deze gewassen (CGVS, p. 4). U stelde dat u zelf nooit hielp op de velden, en dat u ondertussen al veel vergeten bent van uw streek van herkomst (CGVS, p. 4) en probeerde zo uw gebrek aan kennis hieromtrent te verschonen. Volgens uw verklaringen lagen deze velden aan de rivier, een plaats die u volgens uw verklaringen soms bezocht (CGVS, p. 5), waardoor verwacht kan worden dat u tenminste zou gezien hebben in welke periode de gewassen daar geoogst werden. Dat u daar helemaal geen idee van heeft of zich dit helemaal niet meer zou herinneren, ondermijnt dan ook uw verklaringen over uw streek van herkomst.

Ook over de bevolkingsgroepen en stammen die in uw regio woonden, vertoonde uw kennis tal van hiaten. Hoewel er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt verschillende bevolkingsgroepen aanwezig zijn in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 1), stelt u meermaals dat er enkel Pashtunen in uw regio woonden (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de Pachai, de belangrijkste etnische minderheid in uw gebied (zie administratief dossier, blauwe map, document 2) en de Tadzjiek (zie administratief dossier, blauwe map, document 1), stelt u dat geen van beide op geen enkele plaats in uw district aanwezig zou zijn (CGVS, p. 6). Bovendien bleek u amper stammen te kunnen opnoemen die in uw regio aanwezig waren, buiten de Uryakhel en uw eigen stam de Stanikzai (CGVS, p. 7). U bleek wel enkele bekende Pashtun-stammen te kunnen opnoemen van buiten uw eigen regio (CGVS, p. 7). Dat u dit wel kan, maar slechts twee Pashtun-stammen uit uw eigen regio kan opnoemen, hoewel deze regio volgens uw eigen verklaringen volledig bevolkt werd door Pashtunen, ondergraaft verder uw verklaringen over uw streek van herkomst.

Noch bleek u vertrouwd te zijn met de Afghaanse kalender, en gaf u als geboortjaar een jaar in de Westerse kalender, 1994, op (CGVS, p. 8). U kon wel de seizoenen aangeven in het Pashtu (CGVS, p. 8) en verklaarde ook de maanden te kunnen op te sommen (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen bleek echter dat u niet in staat was deze maanden in een bepaald seizoen te plaatsen, en niet wist welke

maand het was op het moment van uw gehoor (CGVS, p. 11-12). U probeerde uw gebrek aan kennis over de Afghaanse kalender te verschonen, door te stellen dat u op uw werk de Westerse kalender gebruikte (CGVS, p. 8). Hoewel het CGVS het mogelijk acht dat internationale organisaties in Afghanistan de Westerse kalender gebruiken, kan dit nog niet uitklaren om welke reden u niet bekend bent met de Afghaanse kalender, die in de overige situaties gebruikt wordt. Dat u en uw familie er nooit de nood toe voelden om op de één of andere manier gebeurtenissen in de tijd te situeren, zoals u verklaart (CGVS, p. 8), is hiervoor allesbehalve een afdoende uitklaring. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u tot de twaalfde graad naar school geweest was in Qarghayi (CGVS, p. 11). Dat u, ondanks het feit dat u het middelbaar afmaakte in uw streek van herkomst, een danig beperkte kennis hebt van de Afghaanse kalender, stelt uw verklaringen over uw streek van herkomst opnieuw zwaar op de proef.

Verder liet ook uw geografische kennis over uw streek van herkomst te wensen over. Hierboven werd al aangehaald dat u naar de lagere en de middelbare school ging in Qarghayi. Nochtans waren uw verklaringen over de weg naar deze scholen, hoewel u gevraagd werd dit zo gedetailleerd mogelijk uit te leggen, erg summier. De school zou gewoon aan de weg liggen. Tussen uw huis en de school zouden er alleen wat andere huizen liggen (CGVS, p. 11). Noch kon u aangeven waar het districtscentrum van Qarghayi gesitueerd was, hoewel u verklaarde daar al verschillende keren geweest te zijn (CGVS, p. 17-18). U kan enkel aangeven dat u Surkhakhan moet passeren, maar kan voor de rest geen enkele andere plaats op die weg aanduiden (CGVS, p. 18). Wanneer u bovendien gevraagd werd naar Lal Khanabad, namelijk het districtscentrum van Qarghayi (zie administratief dossier, blauwe map, document 3), stelt u zelfs nog nooit van deze plaats gehoord te hebben (CGVS, p. 20). Ook de provinciehoofdstad van Laghman, Mehtarlam (zie administratief dossier, blauwe map, document 4), kan u niet situeren ten opzichte van uw woonplaats. U stelt dat u deze plaats wel eens bezocht had, maar kan ook deze keer in uw wegbeschrijving enkel de plaats Surkhakhan aangeven (CGVS, p. 19). Daarenboven liet ook uw kennis over de rivieren in uw regio te wensen over. Zo kon u hiernaar gevraagd enkel de Kabul-rivier aangeven, en bleek u niet te weten dat Alishang-rivier en Alingar-rivier in uw regio samenstromen met de Kabul-rivier (CGVS, p. 19; zie administratief dossier, blauwe map, document 4). Ook deze elementen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst.

Ook over de constructiewerken die plaatsvonden in uw regio, kon u amper vertellen. Gevraagd naar een brug die hersteld werd in uw regio kan u enkel een brug in Khairokhel aangeven die hersteld werd (CGVS, p. 19). Hoewel volgens de informatie van het CGVS in 2012 de brug tussen Qarghayi en Mendrawol volledig afgebroken en vernieuwd werd (zie administratief dossier, blauwe map, document 5), bleek u hierover geen enkele informatie te hebben (CGVS, p. 19-20). Ook over de aanleg van wegen of een keermuur in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, document 6 en 7), bleek u niks te weten (CGVS, p. 20). Dat u helemaal niks kan vertellen over dergelijke opvallende constructiewerken in uw regio, terwijl u zich regelmatig van en naar uw werk in Kabul zou hebben verplaatst, doet opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst op de helling staan.

Daarenboven bleek u ook geen kennis te hebben over natuurrampen die in uw regio hadden plaatsgevonden. Zo stelde u dat er geen overstromingen plaatsvonden in de regio (CGVS, p. 20). Ook dit gaat in tegen de informatie van het CGVS die stelt dat uw provincie erg gevoelig zou zijn voor overstromingen en die bericht over dergelijke overstromingen in 2010 en 2015 (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 8, 9 en 10). Ook over andere natuurrampen, zoals aardbevingen in de regio, stelde u niks te weten (CGVS, p. 20), hoewel er volgens de informatie van het CGVS in 2013 een aardbeving had plaatsgevonden waarvan het epicentrum zich op de grens tussen Qarghayi en Mehtarlam bevond (zie administratief dossier, blauwe map, document 11). Dat u ook over dergelijke zaken niks bleek te weten, doet opnieuw sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst.

Nochtans zijn er aantal zaken met betrekking tot uw regio die u wel blijkt te weten. Zo vermeldt u de Torgar-bergen waar Kuchi zouden wonen (CGVS, p. 5), kan u enkele dorpen, aangrenzende districten en provincies opnoemen (CGVS, p. 5), kan u uitleggen in welke richting Jalalabad ligt (CGVS, p. 5) en vernoemt u de Gamberi-basis en een Chinese basis (CGVS, p. 12, waarover niets terug gevonden werd door het CGVS). Dat u deze zaken wel kan vernoemen, maar uw kennis zoals hierboven beargumenteerd over andere elementen zoveel hiaten vertoont, doet vermoeden dat de zaken die u wel wist te vertellen over uw regio ingestudeerde feiten waren.

Bovendien vertoonde ook uw kennis over recente incidenten in uw regio tal van hiaten. Zo stelde u dat u zich geen enkel incident kon herinneren en dat er niks gebeurde in de regio (CGVS, p. 22). Dat u geen enkel voorbeeld kan geven van incidenten uit de regio waar u tot uw vertrek gewoond zou hebben, hoewel u zelf verklaarde dat de veiligheidssituatie daar niet goed was (CGVS, p. 22) ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw herkomst. Gevraagd naar incidenten in de buurt van Surkhakhan, een regio die u doorheen uw gehoor verschillende keren aanhaalt (zie boven) en dus blijkt te kennen, kan u opnieuw geen enkel voorbeeld geven (CGVS, p. 23). U blijkt zelfs nooit gehoord te hebben van Farishta Anwari of haar echtgenoot die omkwam in dit gebied (CGVS, p. 23; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 12 en 13). Nog bleek u zich niks te herinneren van nachtinvalen door buitenlandse troepen in de huizen van burgers in uw regio (CGVS, p. 23), hoewel daar befaamde mensenrechtenschendingen gepleegd werden door de NATO ten opzichte van onschuldige burgers. Hierdoor zouden zelfs protesten uitgebroken zijn onder de bevolking (zie administratief dossier, blauwe map, document 14). Dat u helemaal niks weet over dergelijke zaken, is opnieuw een ernstige aantasting van de geloofwaardigheid van uw verklaringen rond uw recente herkomst.

Hoewel er regelmatig ontvoeringen plaatsvinden op de Kabul-Jalalabad snelweg in uw regio (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 15n en 16), blijkt u ook hier amper over te kunnen vertellen. Zo stelt u eerst dat er nooit ontvoeringen plaatsvonden in de regio (CGVS, p. 23). Pas nadat dit herhaaldelijk gevraagd werd, kan u een voorbeeld geven van een dergelijke ontvoering (CGVS, p. 23). Hiermee toont u aan dat u uw antwoorden tracht aan te passen naargelang de vraagstelling. U stelde dat u dacht dat er enkel gevraagd werd naar ontvoeringen in uw dorp, wat geenszins een valabele verschoningsgrond is voor uw gebrek aan kennis hieromtrent, gezien u duidelijk gevraagd werd naar ontvoeringen in uw regio en niet enkel in uw dorp (CGVS, p. 23). Bovendien blijkt u ook over de ontvoeringen die u uiteindelijk wel zelf aanhaalt, amper informatie te kunnen geven (CGVS, p. 23-24), wat uw kennis over deze gebeurtenissen sterk in twijfel trekt.

U kan wel een aantal andere incidenten aanhalen, zoals een incident met kuchi van zeven jaar geleden (CGVS, p. 21), een incident bij een militaire basis van zes jaar geleden (CGVS, p. 7), blokkades op de weg tussen Kabul en Jalalabad (CGVS, p. 22), aanval op Haji Shah Mard Khan van vijf jaar geleden (CGVS, p. 24, zie administratief dossier, blauwe map, document 17), een incident met NATO van zes jaar geleden (CGVS, p. 23) en een aanval op een moskee van 2014 (CGVS, p. 25). Over dit laatste incident, wat gezien kan worden als het enige recente incident dat u kan aanhalen over de regio, kan u amper vertellen (CGVS, p. 25). U weet enkel dat er een bom geplaatst was om de mullah te vermoorden, maar kan niet aangeven wanneer dit was, in welk dorp dit gebeurde, en of er naast de mullah nog andere slachtoffers waren (CGVS, p. 25), waardoor ook dit het CGVS niet kan overtuigen van uw recente herkomst uit Qarghayi. Omwille van het tijds karakter van de andere incidenten, kunnen deze ook niks zeggen over uw recente verblijf in uw regio. Het feit dat u wel gebeurtenissen kan aanhalen uit deze periode, toen u nog veel jonger was, doet zelfs opnieuw zware twijfels rijzen bij uw beweerde recent vertrek uit deze regio.

Ook over persoonlijkheden die recentelijk bekendheid genoten in uw regio, bleek u amper iets te weten. U kon wel enkele talibancommandanten opnoemen (CGVS, p. 25), maar bleek nog nooit gehoord te hebben van erg bekende talibanleden uit uw regio zoals Amin Jan Kuchai, of Maulawi Esmail die verantwoordelijk was voor Qarghayi district, en Mullah Akram (CGVS, p. 24-25; zie administratief dossier, blauwe map, documenten 18, 19 en 20). Ook wanneer u gevraagd werd naar andere bekendheden uit uw regio, zoals Kolonel Musa Khan en Sapi Hanifa Safi die betrokken waren in incidenten in uw regio, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 24, 26; zie administratief dossier, blauwe map, document 21, 22 en 23). Dat u geen enkele van deze persoonlijkheden blijkt te kennen doet opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst. U kende wel andere persoonlijkheden, zoals het dorps hoofd, de districtsgouverneur en voormalige gouverneur van Laghman Fazlullah Mujadedi (CGVS, p. 26). Dat u deze personen wel kan opnoemen, en geen enkele van de personen die recentelijk actief waren of in de aandacht kwamen in uw regio, doet vermoeden dat de kennis die u wel bezit over uw regio ingestudeerd is."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve door de Raad overgenomen. Gelet op verzoekers gebrekkige kennis met betrekking tot het district Qarghayi van de provincie Laghman, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met deze regio zijn verbonden.

De verzoekende partij ontkracht noch weerlegt bovenstaande pertinente vaststellingen waar zij zonder meer volhardt in haar bewering oorspronkelijk uit Qarghayi afkomstig te zijn en er haar ganse leven te hebben vertoeft.

Het betoog dat de verzoekende partij in de laatste jaren voor haar vertrek nog maar één dag om de twee weken vanuit Kaboel naar haar geboortedorp terugkeerde en derhalve nauwelijks op de hoogte was van het reilen en zeilen aldaar, is niet afdoend. Uit haar verklaringen blijkt dat de verzoekende partij ook ten tijde van haar tewerkstelling in Kaboel nog een sterke band behield met haar geboortestreek in Qarghayi. De verzoekende partij verklaarde wekelijks of tweewekelijks naar huis te komen voor telkens twee dagen. Zij leefde tijdens die periodes niet opgesloten in haar huis, want zij deed boodschappen en bezocht haar neven. Bovendien bleef haar familie steeds in haar geboortedorp wonen en verklaarde zij geen familie of kennissen te hebben in Kaboel of Jalalabad (stuk 4, gehoorverslag, p. 4, 8, 9, 10). Tenslotte heeft de verzoekende partij volgens haar verklaringen permanent in haar geboortedorp gewoond tot zij in oktober 2012 in Kaboel begon te werken (stuk 4, gehoorverslag, p. 13).

Waar de verzoekende partij betoogt dat de route die zij nam om van haar geboortedorp naar Kaboel te gaan en *vice versa* helemaal niet zo gevaarlijk was, doet zij geen afbreuk aan het geheel van voormelde vaststellingen op basis waarvan geen geloof kan worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die volgens de verzoekende partij in haar geboortedorp hebben plaatsgevonden.

De documenten en foto's met betrekking tot verzoekers job bij SSAWO kunnen enkel aantonen dat de verzoekende partij in Kaboel gewerkt heeft voor deze organisatie, hetgeen *in casu* niet ter discussie staat. Uit deze documenten kan niets worden afgeleid met betrekking tot verzoekers vluchtmotieven of de plaats waar de aangehaalde vervolgingsfeiten zich zouden hebben voorgedaan. Wat betreft verzoekers *taskara* en de twee dreigbrieven, dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (zie stuk 13, Landeninformatie, nr. 25: COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en valse documenten*" van 27 juni 2013). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om zonder meer geloof te kunnen hechten aan de informatie die zij bevatten. In de dreigbrieven wordt overigens niets vermeld aangaande de plaats waar zij zouden zijn afgeleverd. De enveloppe blijkt te zijn opgestuurd vanuit Kaboel, maar houdt evenmin verband met verzoekers vluchtmotieven.

Middels een aanvullende nota die wordt neergelegd op 15 november 2018 brengt de verzoekende partij volgende stukken bij: een schrijven van haar vader aan het districtshoofd van Qarghayi en het antwoord van dit districtshoofd (met beëdigde vertaling), een schrijven van haar vader aan het dorpschouf van Gardi Kas en het antwoord van het dorpschouf (met beëdigde vertaling), een enveloppe. De verzoekende partij meent dat deze stukken haar vluchtrelaas en voorgehouden herkomst uit het dorp Gardi Kas, gelegen in het district Qarghayi, staven. De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij geen originele documenten voorlegt, maar slechts fotokopieën daarvan. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De verzoekende partij kondigt aan de originelen te zullen tonen op de terechtzitting van 28 november 2018. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij ter terechtzitting van 28 november 2018 weliswaar de originele enveloppe neerlegt maar wederom enkel fotokopieën van de verklaringen van het dorps- en districtshoofd. Vervolgens dient te worden gewezen op het gesolliciteerde karakter van de verzoeken van verzoekers vader gericht aan het district- respectievelijk het dorpschouf. Deze documenten werden door de verzoekende partij verkregen na ontvangst van een negatieve beslissing inzake haar verzoek om internationale bescherming en strekken ertoe de asielinstanties alsnog te overtuigen van haar verklaringen, zoals ook aangekondigd in het verzoekschrift. De daarin opgenomen verklaringen hebben derhalve een subjectief en gesolliciteerd karakter en ontberen objectieve bewijswaarde in het kader van onderhavig verzoek. Tot slot dient gelet op voormelde objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier gewezen te worden op de uiterst relatieve bewijswaarde van Afgaanse documenten. De enveloppe blijkt te zijn opgestuurd vanuit Kaboel en bevat geen aanwijzingen betreffende verzoekers vluchtmotieven.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, [...], terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en [...]”*.

Volgens de tweede paragraaf van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat ernstige schade uit:

*“a) doodstraf of executie; of,
b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing zoals hoger weergegeven weigert de verwerende partij de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij omdat de verwerende partij van mening is dat de verzoekende partij geen duidelijkheid schept over haar verblijfplaats(en) voorafgaand aan haar komst naar België.

Voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken.

In casu heeft de verzoekende partij verklaard dat ze afkomstig is uit het dorp Gardi Kas, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Voorts heeft de verzoekende partij verklaard dat ze van oktober 2012 tot kort voor haar vertrek in september 2015 in Kaboel verbleven heeft voor haar werk en slechts om de week of tweewekelijks voor een of twee dagen terugkeerde naar Gardi Kas. De verzoekende partij verklaart bijgevolg gedurende drie jaar in Kaboel te hebben gewoond en gewerkt. Het zwaartepunt van haar belangen volgens verzoekers verklaringen bevond zich aldus de jaren voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan in Kaboel.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij betwist dat de verzoekende partij de laatste drie jaar voorafgaand aan haar komst naar België in Kaboel heeft gewerkt en dat zij gedurende deze periode hoofdzakelijk in Kaboel heeft verbleven. Indien de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij op zich gedurende drie jaar voorafgaand aan haar vertrek uit Afghanistan in Kaboel verbleven heeft en daar lokaal verankerd was, dan dient artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten aanzien van Kaboel onderzocht te worden. Het administratief dossier bevat geen informatie over de veiligheidssituatie in de stad Kaboel.

De elementen aanwezig in het administratief dossier en bijgebracht door de verzoekende partij laten de Raad niet toe dit verder te onderzoeken in het kader van onderhavig beroep.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd in zoverre deze betrekking heeft op de subsidiaire beschermingsstatus.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 november 2017 wordt vernietigd in zoverre deze betrekking heeft op de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 3

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS